

Kemal (Orhan Kemal'in "Vukuat Var" adlı Romanı) **Açık**

Karakter Güllü'nün sevgilisi olan ve Hamza tarafından öldürülen Kemal, Arap kökenli bir fabrika işçisidir. Babası ölünce annesi ile mütevazı bir hayat yaşayan Kemal'in başka kimsesi yoktur. Ağırbaşlı ve çalışkan olmasının yanısıra cesareti ve Güllü'ye olan düşkünlüğü ile de dikkat çeker. Annesinin ona almak istediği komşu kızı Fattum'a ilgi duymayan Kemal, aldığı tüm tehditlere rağmen Güllü'den vazgeçmeyecek kadar cesurdur. Sevgilisinin babası tarafından dövüldüğünü öğrenince onu canı pahasına kurtarmak için savaşır. Lakin bu savaşın bedelini aşkına kavuşmadan canı ile öder. Yozlaşan ve maddiyata önem veren insanların arasında Kemal maneviyatı ve iyi niyeti ile farklı bir çizgide yaşar.

Aktiviteler İşe bisikletle gelip bisikletle dönen Kemal, makine dairesinde yağcılık yapar. İş çıkışı Güllü ile sinemaya giderler bazen filmlerde gördükleri gibi öpüşürler. Küçükken babası ile tarlada çapa yaparken yaşadığı anılarını anımsar. Babası gibi yiğit bir adam olmayı arzular. Muhsin Usta ile sigara içerler, kendisine yol göstermeye çalışan ustayı da pek dinlemez. Annesi ile huğ 'da yaşayan Kemal, Güllü yüzünden cezaevine düşse de kız kendi rızası ile geldiği için çıkarılır.

ÖRNEK ANILAR

Çalışkan Ahlaki değerlerini koruyan ve yaptığı emeğin karşılığını almak için çaba gösteren çalışkan biri olan Kemal, Güllü ve aşkı için daha çok çalışarak edineceği başarıdan yükselme hayalleri kurar. Onu kısa yoldan zengin olmak gibi bir arzusu yoktur: "O gün de sofradan kalktı, tras takımını, aynayı hazırlayıp, anasından sıcak su istedi. O da küçük yaşından beri çeşitli fabrikalarda çalışmış, ağırbaşlı, çalışkan bir genç adamdı. Fabrika baş ustasının emrinde çalışıyor, günün birinde de onun yerine ustabaşı olmayı umuyordu. Hele Güllü'yü deli gibi sevmeğe başlayıp, onunla evlenmeyi kafasına koyduktan sonra, ise büsbütün dört elle sarıldı."

Cesur Güllü'den kazanç sağlamaya çalışan ailesine karşı dik duran Kemal, Hamza'nın kendisine savurduğu tehditlerden kaçmaz aksine sevgilisine daha çok bağlanır: "Tek başınaydı işte. Onlarsa iki kişi. Kavgaysa kavga, ölümse ölümdü. Kişi bir kez ölürdü. Döğüşecek, gerekirse öldürecek, ya da yiğitçe ölecekti. Muhsin usta filan vız gelirdi. "- Bu kızdan vazgeç, bu kızdan vazgeç!" Geçmeyecekti. Hiç, ama hiçbir şey onu kızdan ayıramazdı. Seviyordu, dünyanın bütün bıçakları, tabancaları çıksındı isterse karsısına, seviyordu, o kadar!"

Mantıklı Güllü'nün babasının kızlarını para ile sattığı kulağına gelen Kemal, sevdiği kızın da aynı şekilde satılmasından korkar ve huzursuzlandığı için askere gitmekten çekinir. Zira Kemal, kızın ailesinin hal ve tavırlarını da normal bulmaz: "Cemşir'in, kızlarını parayla sattığını işitmişti. İşitmişti değil, Güllü söylemişti: "- Hiç belli olmaz. Fiyatı uygun buldu mu bir iki demez biiir, bir de insanın gözünün yasına töbe bakmaz!" Ama Güllü, gözünün yasına bakılmadan satılacaklardan değildi: "- Ona öyle bir iş yaparım ki, duyanlar aşkolsun der!" Bütün bunlara meydan vermemeli, bir şeyler yapmalıydı Kemal. Evet evet, çünkü itler, o itlerin bakışı, davranışları hayra alamet değildi. O bakış, o davranışların altında bir şeyler, hem de çok önemli bir şeyler saklıydı."

Gururlu Kendisine değer veren ve kızdan ayrılmazsa göz göre göre öldürüleceğini söyleyen Muhsin Usta'ya inatla gururuna yakışmadığı için ayrılmayacağını belirtir. Girdiği bu davadan vazgeçmek Kemal'in erkeklik düşüncesine sığmaz: "Canı iyice sıkılıyordu Kemal'in. Ne biçim insandı bu be? Bir kız, kız başıyla "- Beni kaçır, sana varmak, senin olmak istiyorum. Sen benim her şeyimsin!" diye yalvarsın, ağlasın da, bir delikanlı, hem de onurlu, haysiyetine düşkün bir delikanlı "- Hayır" karşılığı versin, "... babandan, kardeşinden korkuyorum. Beni döverler, belki de vurup öldürürler. Beni mazur gör. Ben korkağın, ciğeri iki para etmezsin biriyim. Bakma kalıbıma kıyafetime. Bıyığıma da bakma. İstersen beni erkek bile sayma, çünkü korkuyorum!"

Endişeli Hayatının merkezine Güllü'yü alan Kemal, Güllü kendisine kaçtıktan ve yaşı küçük diye polis zoru ile geri teslim edildikten sonra aklı yine hep ondadır. Güllü'yü eve hapseden ailesinin haberlerini Pakize'den alan Kemal, Güllü'nün sağlığından ve mutluluğundan endişe duyar: "- Kıza çok zulmediyorlarmış... Doğru mu? Pakize söylemek istemiyordu ama neden soylemiyecekti? Madem kızın uğruna canını koymuştu, her şeyi bilmeliydi! - Doğru, dedi. Onların avlusunda oturur bir Seher var, benim hem arkadaşım, hem de casusum. Kız sana kaçtıydı ya hani, o gün iste, babayla oğul Güllü'nün fıkara anasını öyle döğmüşler ki, iler tutar yeri kalmamış kadının!"

Yiğit Sevdiği kızın dayak yediğini öğrenince nevrî dönen Kemal, duyguları ile hareket eder ve bir anda sarhoş kafası ile kendini Güllü'lerin evinde bulur. Hiç sonunu düşünmeden bir anda kendini Güllü'yü kurtarmaya odaklar: "Avlu halkının galeyanını bile duymuyor, söylenenleri anlamıyordu. Kapıyı yumruklamayı olsun akledmeden, yetmiş beşin üstündeki kilosuyla kapıya bir omuz, bir omuz daha... Rezelerinden sökülen kapıyla birlikte daldı içeri: Güllü'yü merdiven direğine bağlamış, kırbaçla döğüyorlardı! İlk Cemşir çıktı

karsısına. Bir sağ! Sonra Hamza bir sol! Daha sonra berber Reřit. Yalvaracaktı. Kemal onu da bir yumrukta merdivenin yanına yuvarlayıp, cebinden sustalısını çıkardı, şakırtıyla açtı, kızı bağlıyan ipleri keserken, berber Reřit'in kuru sesi yükseldi: -Hamza, daha ne duruyorsun Hamza! Hamza'nın eli kara şalvarının cebine gitmişti. Müdürün karısından aldığı tabanca ordaydı. Her yanı titriyordu ki, tabancayı çıkardı. Kemal farkına varıp döndü, üzerine atılırken, Hamza'nın elinde tabanca zangır zangır titriyordu. - Gelme! diye bağırdı, gelme, yakarım! Kemal birden öylesine büyümüş, öylesine devleşmişti ki, duymadı bile. ığ gibi yürüdü üstüne, tabanca tutan ele tekmeyle tam atacaktı, tabancanın ufacık namlusunda bir alev yanıp söndü.”